

Sygn. akt III AUz 96/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca: SSA Barbara Białecka (spr.)

Sędziowie: SSA Romana Mrotek

SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy L. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek wniosku L. S. o wyłączenie sędziego SSO Anny Łącznej od prowadzenia sprawy o sygn. akt VI U 2071/16

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt VI U 2071/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 96/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 maja 2017 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek ubezpieczonego L. S. o wyłączenie Sędziego Sądu Okręgowego Anny Łącznej od rozpoznania sprawy o sygn. akt VI U 2071/16.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że ubezpieczony pismem z dnia 14 marca 2017 r. wniósł o wyłączenie Sędziego Sądu Okręgowego Anny Łącznej od rozpoznania sprawy z odwołania L. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S., prowadzonego pod sygn. akt VI U 2071/16, wskazując, że sędzia orzekała już w innych sprawach z udziałem ubezpieczonego. Zdaniem ubezpieczonego sytuacja tak rodzi obawy co do bezstronności sędziego.

Sędzia Sądu Okręgowego Anna Łączna złożyła w dniu 25 kwietnia 2017 r. pisemne oświadczenie wskazując, że nie są jej znane żadne okoliczności, o których mowa w art. 48 i 49 k.p.c., które mogłyby stanowić podstawę do wyłączenia jej jako sędziego od orzekania w postępowaniu, którego dotyczy wniosek.

Sąd Okręgowy uznał, że wniosek powoda L. S. w przedmiocie wyłączenia sędziego, stanowiący przedmiot rozpoznania w sprawie niniejszej, okazał się nieuzasadniony, co skutkowało koniecznością jego oddalenia. Wskazując na treść art. 48 k.p.c. i art. 49 k.p.c. oraz orzecznictwo sądowe w tym zakresie, Sąd I instancji stwierdził, iż ubezpieczony nie wskazał żadnych okoliczności, a w szczególności zachowań sędziego, które w jakikolwiek sposób wskazywałyby na brak bezstronności. W niniejszej sprawie nie odbyła się dotychczas żadna rozprawa, a więc sąd nie wydał żadnego postanowienia w toku rozpoznawania sprawy co do istoty. Już choćby ta okoliczność pozwala wnioskować, że nie mogło dojść do jakichkolwiek zachowań, które poddawałyby się ocenie co do bezstronności sędziego. Sąd podkreślił, iż z oświadczenia Sędzi Sądu Okręgowego Anny Łącznej dołączonego do akt sprawy wynika, że z żadną ze stron nie łączy ją ani stosunek osobisty, ani gospodarczy czy też służbowy, który mógłby wpływać na jej bezstronność w rozpoznawanej sprawie. Istnienia podobnego stosunku nie wskazał także ubezpieczony w zgłoszonym wniosku o wyłączenie sędziego. We wniosku o wyłączenie sędziego ubezpieczony wskazał jedynie, iż Sędzia Anna Łączna uczestniczyła zarówno w składzie sądu, które w dniu 30 grudnia 2013 r. wydał wyrok w sprawie VII U 355/13 oddalający jego odwołanie od decyzji ZUS, jak i w składzie sądu, który wydał wyrok w dniu 21 grudnia 2010 r. w sprawie VII U 891/10, także oddalający jego odwołanie. Sąd Okręgowy podkreślił, że sama okoliczność, iż sędzia był w składzie sądu, który wydał orzeczenie w innej sprawie dotyczącej wnioskodawcy, nie przesądza o braku bezstronności tego sędziego. Aprobata odmiennego stanowiska byłaby równoznaczna z koniecznością uwzględnienia każdego wniosku strony o wyłączenie sędziego, który rozstrzygał inną sprawę z jego udziałem w sposób go niezadawalający.

Zdaniem Sądu I instancji należy mieć również na uwadze, że wskazane sprawy z udziałem ubezpieczonego, w których orzekała i orzekać ma SSO Anna Łączna nie są tożsame rodzajowo. W sprawie VII U 891/10 przedmiotem rozpoznania była decyzja ZUS z dnia 18 lutego 2009 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odmawiająca ubezpieczonemu prawa do renty. Tak samo sprawa VII U 355/13 toczyła się z odwołania ubezpieczonego od decyzji ZUS odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Natomiast sprawa niniejsza dotyczy decyzji z dnia 30 września 2016 r. odmawiającej ubezpieczonemu umorzenia należności z tytułu składek z powodu nieopłacenia wymaganych należności niepodlegających umorzeniu. Sprawy dotyczą zatem zupełnie innych kwestii. Ponadto analiza przebiegu procesu w sprawach VII U 355/13 i VII U 891/10 nie wskazuje na zaistnienie w nich zdarzeń (np. sytuacji konfliktowych między ubezpieczonym a sędzią) uzasadniających przedmiotowy wniosek ubezpieczonego.

Reasumując, Sąd orzekający wskazał, iż samo stwierdzenie, że sędzia orzekał już w innych sprawach z udziałem ubezpieczonego, nie może być w tym konkretnym przypadku, ocenianym indywidualnie, uznane za okoliczność, która, w rozumieniu art. 49 k.p.c., mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie. Wniosek o wyłączenie sędziego uzasadniony w ten sposób jest bezzasadny i podlega oddaleniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 52 k.p.c. w zw. z art. 48 k.p.c. i z art. 49 k.p.c. orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł ubezpieczony L. S., domagając się jego zmiany poprzez wyłączenie SSO Anny Łącznej od rozpoznawania sprawy o sygn. akt VI U 2071/16.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego okazało się nieuzasadnione.

Wydane przez Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie jest prawidłowe, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do jego zmiany zgodnie z żądaniem skarżącego. Merytoryczny charakter przyczyn przytoczonych w zażaleniu nie spełnia przesłanek z art. 49 k.p.c., tym samym środek zaskarżenia podlega oddaleniu jako oczywiście bezzasadny.

Zgodnie z art. 49 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c., sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do

bezstronności sędziego w danej sprawie. Omawiany przepis nie wskazuje, o jakiego rodzaju okoliczności chodzi, z pewnością jednak nie mogą być to jakiegokolwiek okoliczności zachodzące w odniesieniu do sędziego, lecz takie, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności. Strona powinna przytoczyć konkretne okoliczności, na podstawie których wyraża uzasadnioną obawę o brak bezstronności sędziego. Mogą one dotyczyć stosunków pozasądowych istniejących jeszcze przed wszczęciem procesu sądowego, jak i okoliczności zaistniałych na poszczególnych etapach procesu, czy też poszczególnych czynności procesowych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2013 r., III AUz 117/13, LEX nr 1416220).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że ubezpieczony L. S. nie wykazał istnienia jakiegokolwiek okoliczności, która – w rozumieniu art. 49 k.p.c. – mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSO Anny Łącznej. Zdaniem Sądu Odwoławczego sam fakt, że sędzia w innych sprawach z udziałem wnioskodawcy – niemających przy tym bezpośredniego związku z przedmiotową sprawą – wydał niekorzystne dla niego rozstrzygnięcie, nie przesądza o braku bezstronności. Samo przeświadczenie strony co do tego, że sędzia może będzie prowadzić proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja, II PK 344/09, OSNP 2011/21-22/271). Stąd bez znaczenia dla oceny zasadności wniosku o wyłączenie sędziego pozostają podnoszone przez skarżącego okoliczności takie jak fakt prowadzenia przez tego samego sędziego wcześniejszych spraw z udziałem ubezpieczonego, tj. spraw o sygn. akt VII U 891/10 oraz VII U 355/13. Należy mieć na uwadze, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, że wskazane wyżej sprawy, w których orzekała SSO Anna Łączna oraz sprawa VI U 2071/16 nie są tożsame rodzajowo. Poprzednie sprawy dotyczyły prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z kolei sprawa o sygn. akt VI U 2071/16 dotyczy decyzji z dnia 30 września 2016 r., odmawiającej ubezpieczonemu umorzenia należności z tytułu składek z powodu nieopłacenia wymaganych należności niepodlegających umorzeniu.

Reasumując, w ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczność, że SSO Anna Łączna orzekała już w innych sprawach z udziałem ubezpieczonego L. S., nie może być uznana za okoliczność, która w rozumieniu art. 49 k.p.c., mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie. Sąd odwoławczy podziela zatem ocenę dokonaną przez Sąd I instancji, iż wniosek o wyłączenie sędziego uzasadniony w ten sposób jest oczywiście bezzasadny i podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.